

[Bernhard Baunsgaard]

Måtte jeg derefter sige – hvis vi skal ind i en alvorlig drøftelse, hvad jeg nok tvivler på efter replikken fra hr. Stavad, men jeg bevarer håbet længst muligt – at jeg lige har siddet i forhandlingerne i månedsvis med hr. Stavad, hvor jeg desværre kunne konstatere, at det, hr. Stavad var mest optaget af, var dem, der havde stiftet gæld, til trods for at vi indstændigt har frarådet dem at gøre det og bedt om, at de indskrænkede forbruget. Da var hr. Stavad parat til at bruge 800 mio. kr. i belønning til dem, der havde stiftet gæld i forhold til gældende lov. Jeg vil hellere give dem til dem, der sparer op.

Men kunne vi nu blive enige om visse retningslinjer? Er det rimeligt, at et menneske skal betale over 100 pct. i skat af det, det tjener? Hr. Stavad nikker. Så er der ikke mere at snakke om, for det finder jeg forkasteligt.

Den anden betingelse vil hr. Stavad vel heller ikke gå med til. Det bør i hvert fald ikke være sådan i dansk skattelovgivning, at man indfører en regel, der tvinger folk til, som Det Fri Aktuelt sagde, enten at være i besiddelse af et særdeles nationalt sindelag eller at rejse. Vil hr. Stavad heller ikke være med til det, kan jeg ikke se, at der er meget at gøre ved det.

Efter min opfattelse er den rigtigste betegnelse for dansk formuebeskatning, at det er stænklappen i dansk skattesystem. En stænklap er som bekendt noget, man indfører, fordi man tror, det gavner et eller andet, men som skader betydelig mere, end det gavner.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er så mange stænklapper i det danske skattesystem. Hr. Bernhard Baunsgaard har været med til at indføre de fleste af dem.

Jeg har aldrig rigtig forstået, hvornår det er små penge, og hvornår det er store penge for hr. Bernhard Baunsgaard. Nu har vi hørt hr. Bernhard Baunsgaard holde meget stærkt på, at det havde en meget stor adfærdsregulerende virkning på folk, der havde været nødt til at købe ny bil eller udbetale på et hus og var kommet ind under renteaftgiften, hvis de fik lov til at betale også de sidste 1.300 kr. om året. Det var store penge. Det skulle nok få stor indflydelse på folks adfærd. Det skulle nok rette op på opsparringstilbøjelighederne i dette land.

Men man skal åbenbart op på helt andre beløbstørrelser for, at det virkelig får de velha-

vende til at opføre sig fornuftigt. Da er det skattelettelser på 40.000 kr. i løbet af en 4-års-periode pr. næse, vi taler om.

Jeg har ikke i min tid herinde – det er godt nok ikke nær så lang tid som hr. Bernhard Baunsgaard – været ude for noget forslag, som delte så mange penge ud på én gang til en så lille gruppe og med en så tyndbenet, så skæv og så forargelig begrundelse som den, der føres frem her.

Så vil jeg i øvrigt gøre hr. Bernhard Baunsgaard opmærksom på, at der er mange af dem, der har gæld, der sparer mere op fra år til år, end mange af dem, man vil give skattelettelser på formueskatten, nu faktisk gør. Pointen, som hr. Bernhard Baunsgaard åbenbart ikke kan forstå eller også ikke vil forstå – jeg ved, at hr. Bernhard Baunsgaard selv har hus – er, at den væsentligste del af den formueforøgelse, der har bragt folk ind i zonen, hvor der betales formueskat, ikke er opsparing, men samfundsskabte gevinster. De mennesker kan meget vel have et større forbrug, en større gældsstiftelse pr. næse end dem, som hr. Bernhard Baunsgaard meget gerne vil pålægge 1.300 kr. ekstra i renteaftgift.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg mindes meget vel argumentationen om husprisernes stigning, dengang hr. Lykketoft gennemtvang, at det, vi skulle tale om, var 1,2 mio. kr. Det var der ingen grund til at skribe alarm over. Jo, jeg kan såmænd godt huske det, men det var måske, lige før hr. Lykketoft kom ind i Folketinget. Det var nemlig dengang, den socialdemokratiske regering foreslog en fordobling af bundfradraget. Det udrensede adskillige titusinder fra at betale formueskat.

Det er noget af det samme, vi er inde på nu. Blot ved vi nu med ganske ubestridelig og uigendrivelig sikkerhed, at vi forhindrer de små og mellemstore virksomheder i at stabilisere og konsolidere sig og udvide antallet af arbejdspladser. Skal vi fortsætte med det?

Hvad er 15 mio. kr.? Som jeg sagde før – jeg troede, at når jeg brugte et sådant billede, så ville selv hr. Lykketoft forstå det – er 15 mio. kr., når man skal købe røde bolsjer, ufattelig mange penge. 15 mio. kr. er, når man skal drive en virksomhed, f.eks. en mindre maskinfabrik, ikke ret meget. Jeg håber, at det efterhånden kan gå op for hr. Lykketoft.